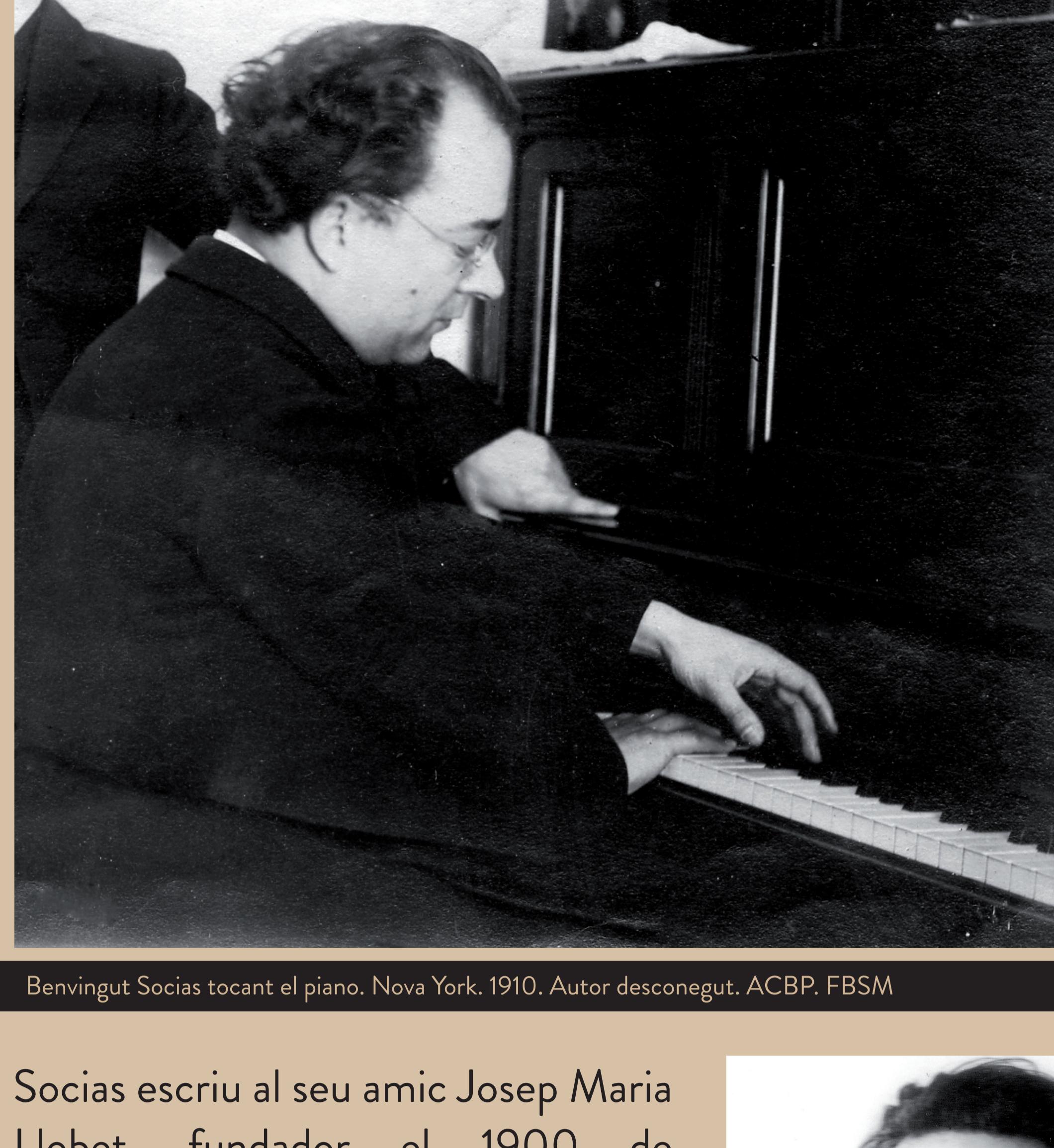


La vida i l'obra del músic vendrellenc Benvingut Socias Mercadé 1877-1952



Benvingut Socias tocant el piano. Nova York. 1910. Autor desconegut. ACBP. FBSM

Socias escriu al seu amic Josep Maria Llobet, fundador el 1900 de l'establiment de música i l'editorial Musical Emporium, situats a la rambla de Canaletes de Barcelona. Aquesta editorial publicava música sacra i música popular catalana:

Aquell piano que tinc aquí [la Plana] y que no és meu, ja està pobre, mig reventat, per que he passat més hores estudiant que jo no em creia i en lloc de vuit hores diàries, m'he passat deu y alguns dies dotze i potser més.

El Vendrell, 11 de juliol de 1901.

ACBP. FBSM



Retrat de Josep Maria Llobet i Gardella (1860-1909). Fotografia de M. Figuerola Aldrofeu. Barcelona. CLCL

El 13 d'octubre de 1902, per suggeriment del mestre Pellicer, Socias canvia el piano de la casa Chassaigne Frères, que tenia llogat, per un altre de l'empresa Ortiz i

Cussó. Realment, amb el canvi hi va sortir guanyant:

[...] és bonic de debò, mirat per tots quatre costats [...].

ACBP. FBSM

Eudald Serra va estudiar Dret a la Universitat de Barcelona i va ingressar al Seminari el 1903. Va crear, el 1916, el Foment de la Pietat Catalana i el 1923, en fundar-se la Biblioteca Balmes, es va convertir en una secció de l'obra pia del Foment. Acabada la Guerra Civil, es va crear la Fundació de Cultura Religiosa, successora del Foment de la Pietat, la qual va dirigir fins a la seva mort. Fou un gran divulgador de llibres religiosos en català i va escriure moltes obres piadoses.

La correspondència amb mossèn Eudald Serra, un gran amic, ens transmet el seu estat d'ànim i les circumstàncies en què va compondre el *Tota pulchra* que Serra tan esperava:

*Quasi bé tenia el cervell espremut, que encara no sortia ni una nota. Llavors vaig deixar-me de preocupacions i realment... endevinada. Tot seguit va començar una pluja de notes que no s'entroncava i pataplat! I em trobo amb el Dominum Deum Christum, tant fresc, com si en aquell mateix moment tot just hagués començat la feina. Vegi quines coses més estranyes!... i que no són romanços per que m'ha sortit un *Tota pulchra* que jo n'estic d'allò més content i que em penso que a vostè també li agradarà força, ipobre públic! Per ell si que serà una lata i d'aquelles de petroli que són tan grosses. Vaja prou... que vostè ja deu haver [...] llegit, tocat... i potser dictat sentència... No he pogut ficar els trombons.*

El Vendrell, 21 de novembre de 1904.

ACBP. FBSM

Eudald fou ordenat sacerdot el 1906. Amb motiu de la seva primera celebració eucarística, que va tenir lloc el 22 de juny de 1906, a la parròquia de Sant Agustí de Barcelona, va encarregar a Socias una missa basada en el cant gregoriana.

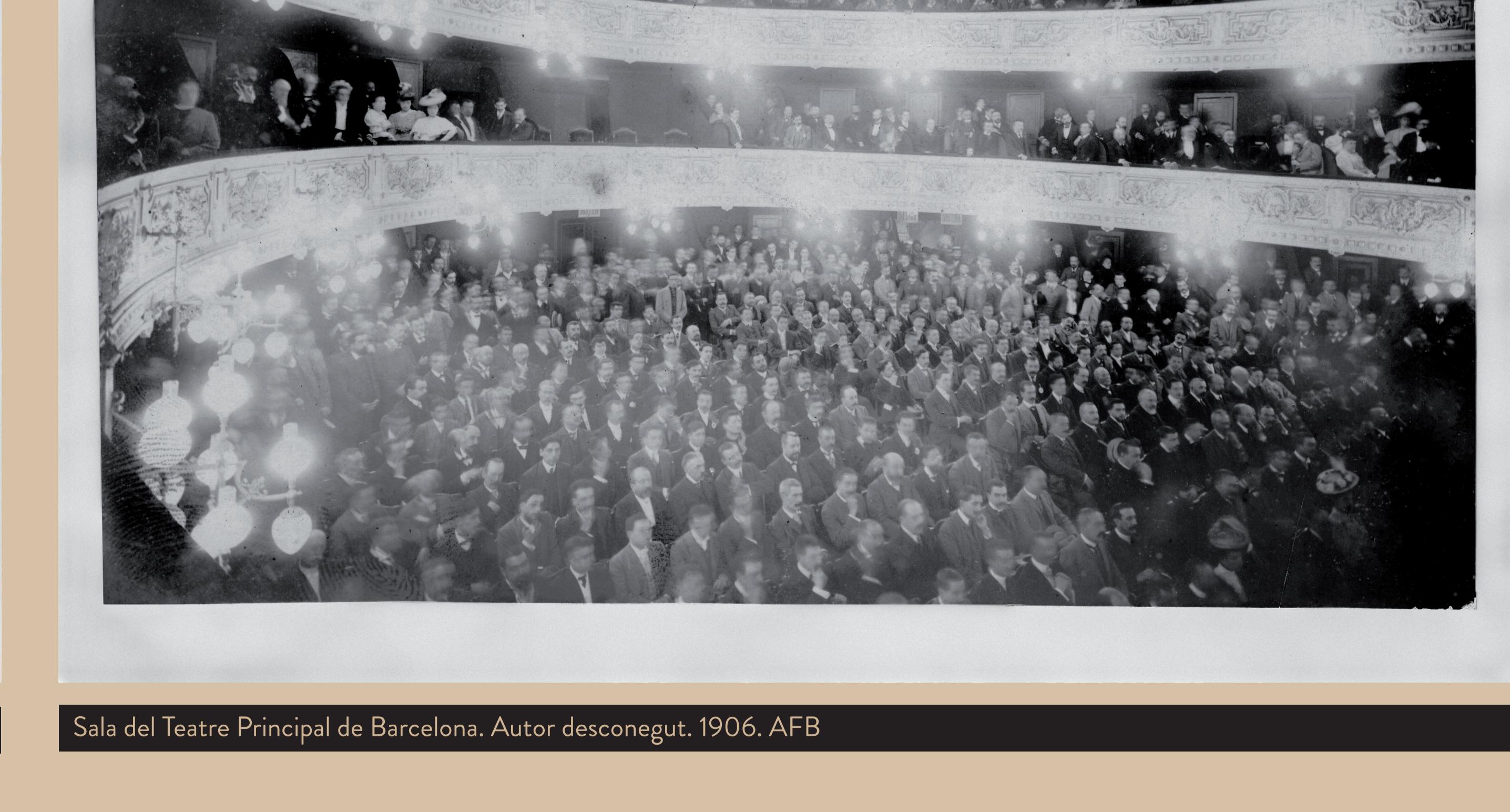
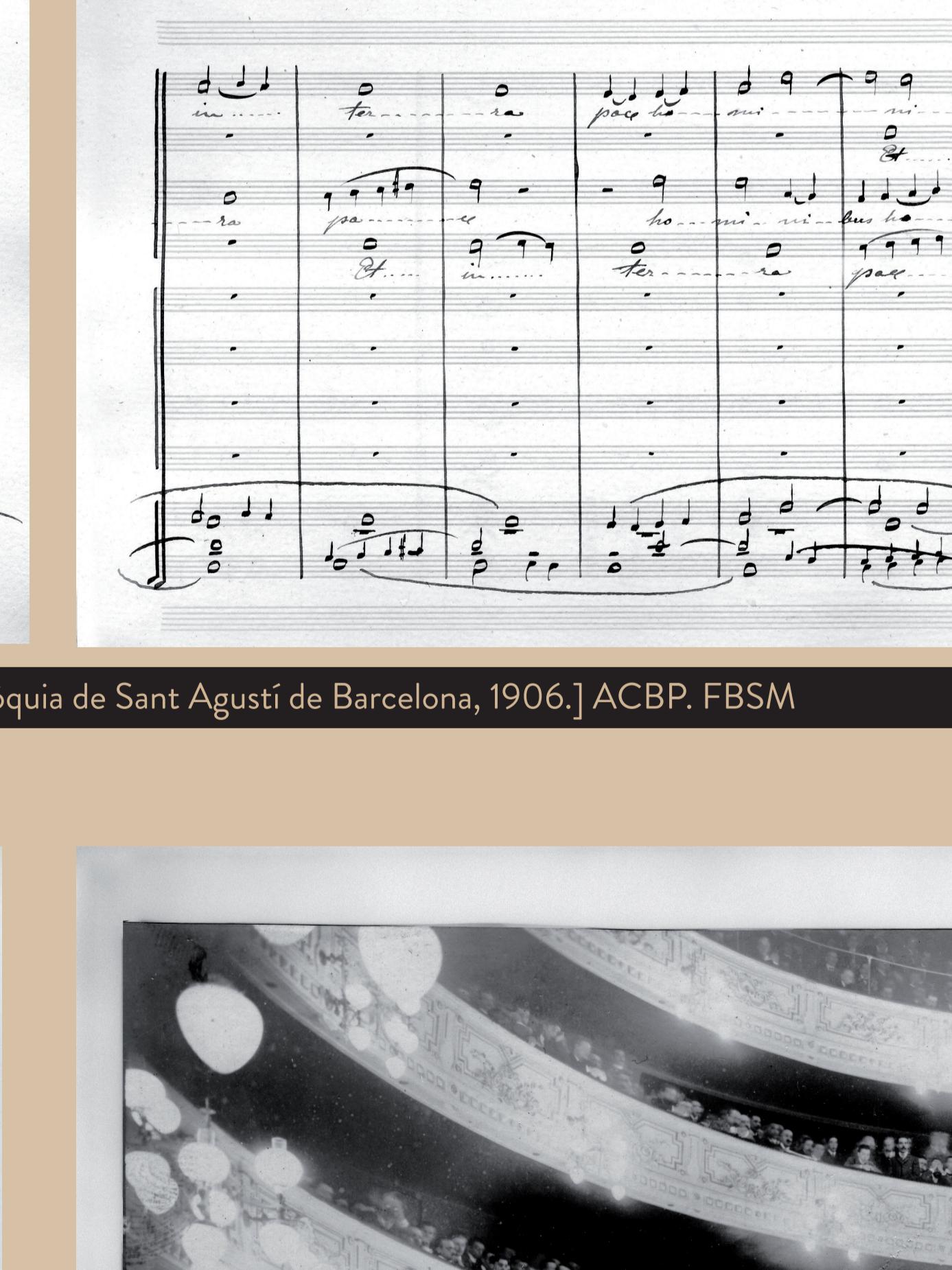
Val a dir que la crítica musical del moment va destacar la fluïdesa del treball d'orquestració i les veus del cor. També es va interpretar *Te Deum* de Lambert a càrrec del cor i l'orquestra de l'Associació Musical de Barcelona, dirigida per Joan Lamote de Grignon.



[*Missa*, dedicada a la primera missa de mossèn Eudald a la parròquia de Sant Agustí de Barcelona, 1906.] ACBP. FBSM



Teatre Principal de Barcelona. Fotografia de Joan Martí Centelles, en *Bellezas de Barcelona* [1874]. AFB



Sala del Teatre Principal de Barcelona. Autor desconegut. 1906. AFB

L'art de la composició (1903-1906)

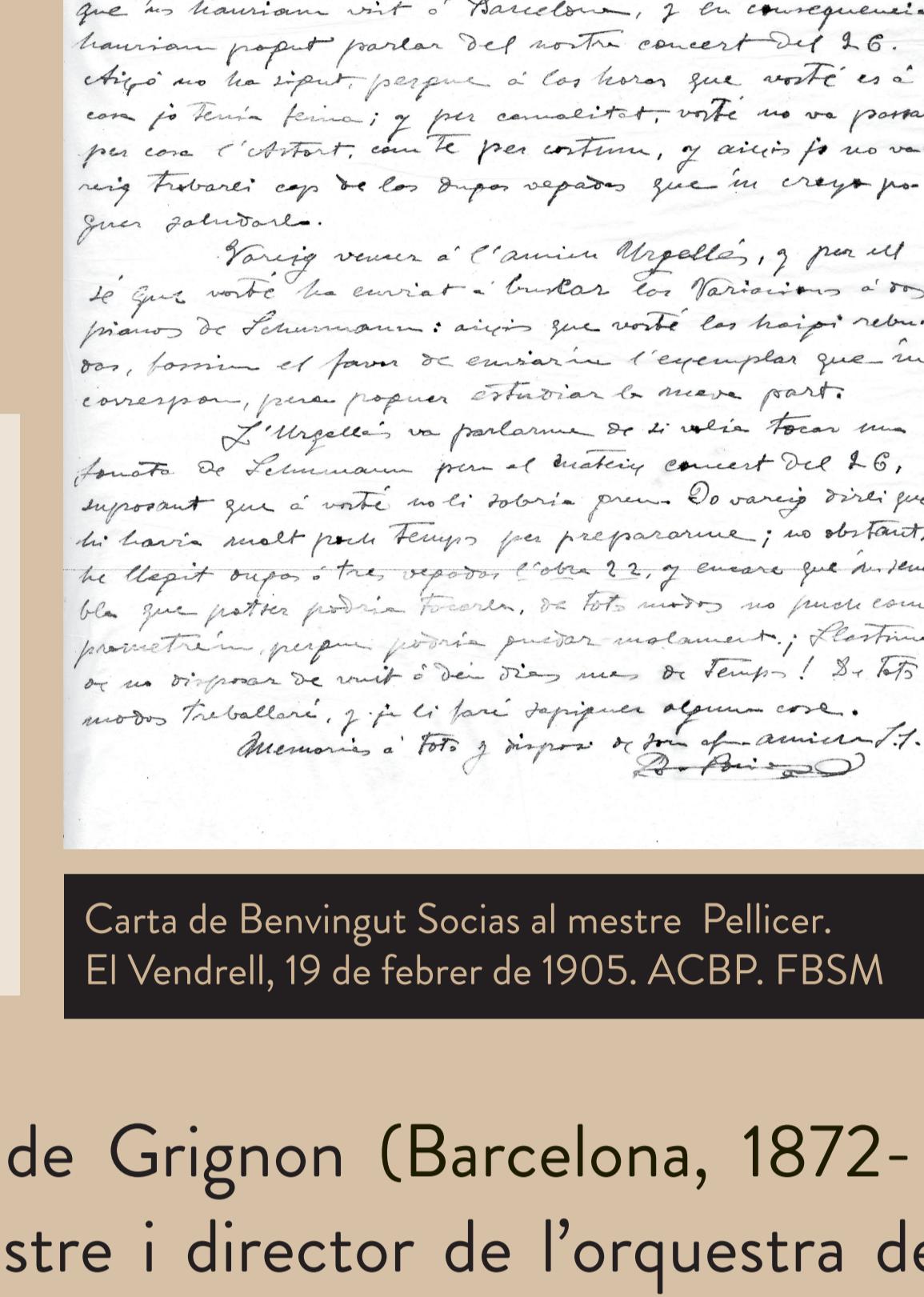
Benvingut Socias va deixar la plaça de professor auxiliar de piano de l'Escola Municipal de Música de Barcelona perquè volia tenir temps per preparar-se millor les seves actuacions i per compondre. Per això, Socias i la seva dona es van instal·lar una bona temporada a la seva finca la Plana del Vendrell, on el mestre gaudia d'un entorn immillorable:

[...] fa tres dies que he començat a barallar-me amb el piano i per ara segueixo molt animat. No crec que s'acabin les ganes. Estudio com un lladre, vull dir de debò i no em canto, molt al revés, me sap creu quant me crida'n per l'hora de sopar, doncs, volria tenir més temps, per traure'm més partit, de lo que estic treballant [...].

Carta de Benvingut Socias al seu amic Joaquim Aldrich. El Vendrell, 27 d'agost de 1901. ACBP. FBSM

Socias comenta al seu mestre que espera rebre del professor Manuel de Urgellés les *Variacions a dos pianos* de Schumann per poder estudiar la seva part. Urgellés li recomana tocar una *Sonata* de Schumann per al concert del 26 de febrer, però Socias considera que té poc temps per preparar-se:

No obstant, he llegit dues o tres vegades l'obra 22 i encara que em sembla que potser podria tocar-la, de tots modos no puc comprometre'm perquè podria quedar malament! Llàstima no disposar de vuit o deu dies més de temps! De tots modos treballaré i ja li faré saber alguna cosa.

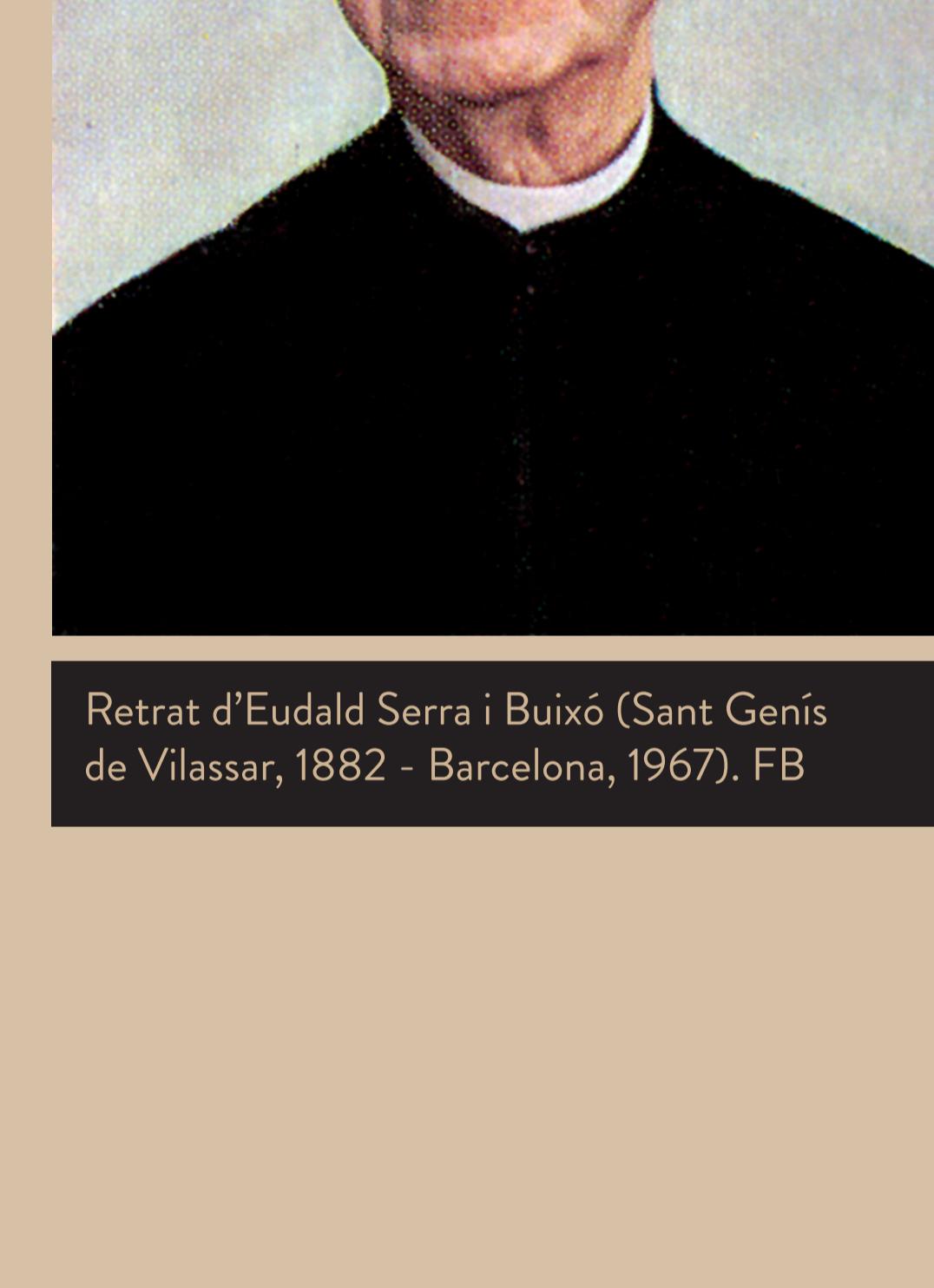


Retrat de Benvingut Socias al mestre Pellicer. El Vendrell, 19 de febrer de 1905. ACBP. FBSM

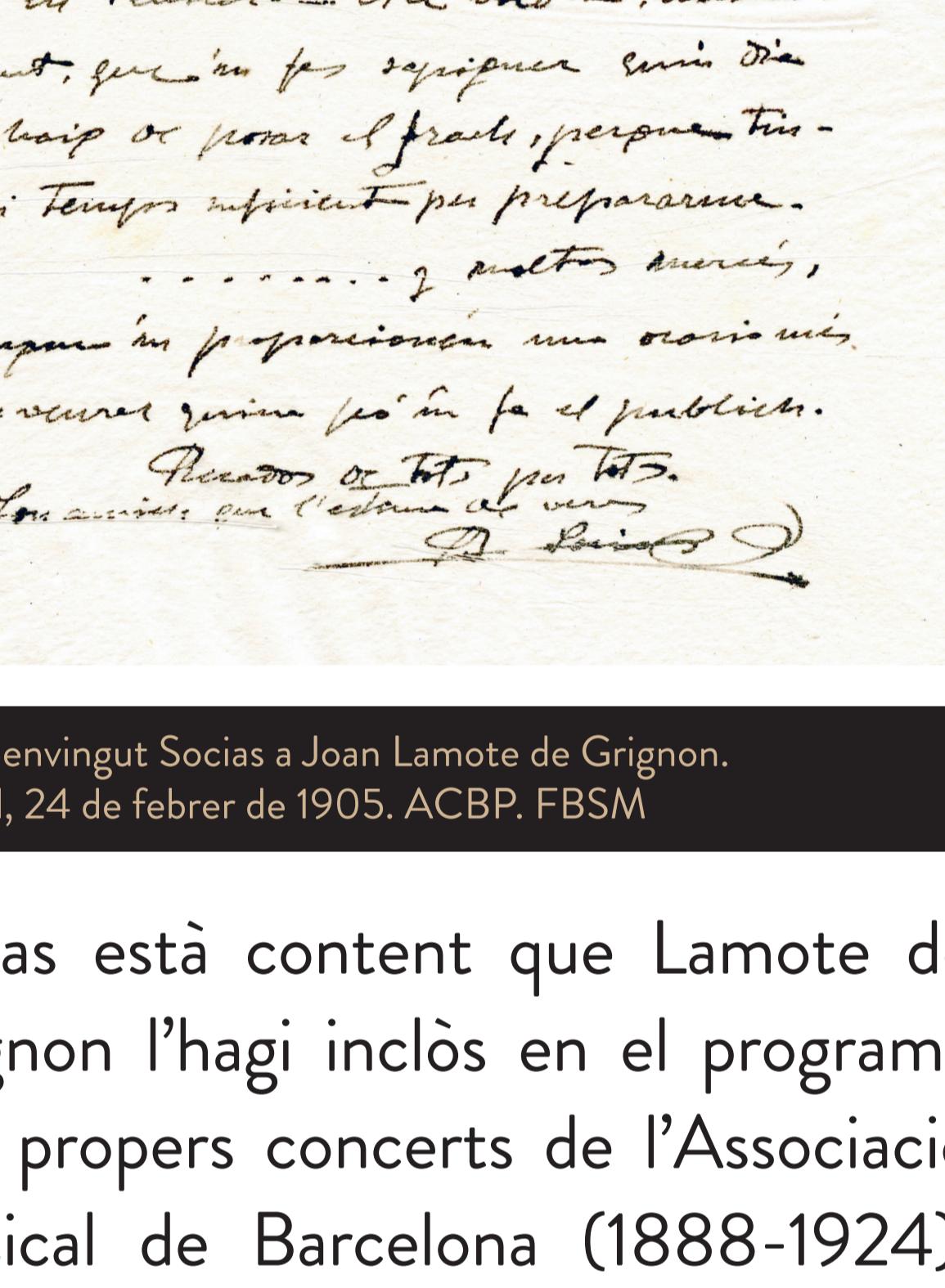
Joan Lamote de Grignon (Barcelona, 1872-1949) fou mestre i director de l'Orquestra de l'Associació Musical de Barcelona des de 1904. El 1911 va fundar l'Orquestra Simfònica de Barcelona, de la qual va ser director. Va dirigir la Banda Municipal de Barcelona a partir del 1914. El 1919 fou nomenat director de l'orquestra del Conservatori del Liceu i el 1943 va fundar l'Orquestra Municipal de València.



Retrat de Joan Lamote de Grignon amb dedicatòria a Socias. 1921. ACBP. FBSM



Retrat d'Eudald Serra i Buixó (Sant Genís de Vilassar, 1882 - Barcelona, 1967). FB



Retrat de Renollop Lamote. Carta de Benvingut Socias a Joan Lamote de Grignon. El Vendrell, 24 de febrer de 1905. ACBP. FBSM

Socias està content que Lamote de Grignon l'hagi inclòs en el programa dels propers concerts de l'Associació Musical de Barcelona (1888-1924), amb el concert a dos pianos de Mozart.

La tardor de 1906 Socias va actuar en dos concerts a Barcelona, acompanyant Pau Casals al piano amb l'orquestra de l'Associació Musical de Barcelona, dirigida per Joan Lamote de Grignon. Foren dues actuacions, el 18 i el 20 d'octubre al Teatre Principal, en les quals Socias va interpretar Segona sonata per a violoncel i piano, de Saint-Saëns, Tercera sonata, d'Emmanuel Moór, i Concert per a violoncel, piano i orquestra, de Dvorak:

[...] n'ha dit la crítica que no es ja sols una esperança, sinó tot un concertista de talla [...].

Baix Penedès. El Vendrell, 27 d'octubre de 1906. BPTB